



அகத்திணைப் பாடல்களில் தோழியின் பல்வேறு பெயரடைகள்

மா. சீத்தாராமன் ^{அ, *}, சா. சுஜாதா ^ஆ

^அ தமிழ்த்துறை, ஹாஜி கருத்த ராவுத்தா ஹவுதியா கல்லூரி, உத்தமபாளையம், தேனி, தமிழ்நாடு, இந்தியா

^ஆ தமிழ் உயராய்வு மையம், ஜி.டி.என். அறிவியல் மற்றும் கலைக்கல்லூரி, திண்டுக்கல், தமிழ்நாடு, இந்தியா

The various adjectives of the friend in the Agathinai Songs

M. Seetharaman ^{a, *}, S. Sujatha ^b

^a Department of Tamil, Hajee Karutha Howdia College, Uthamapalayam, Theni, Tamil Nadu, India

^b Tamil Research Center, G.T.N Science and Arts College, Dindukkal, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
seetharamanh@gmail.com

Received: 14-07-2022
Revised: 30-09-2022
Accepted: 12-10-2022
Published: 19-10-2022



ABSTRACT

Human feelings are past times. No matter how many centuries rolling, there is no changes in basic human feelings. The greatness of human feelings is love. The scenes that have taken place for a long time are in love and in love. In the Sangam literature, there is a tradition that can be exposed to the minds of the mind, the inherent and the Iraichi. Listeners understand that the Iraichi flows in a specified environment through the Iraichi. The mental sensations of the inner manner are different from the mindset and the state of the listener. When the Agamantat wanted to realize the state of affairs, they used an open claim to handle the inner or parable. It is not intended here to motivate the leader or to feel old. The purpose is to clearly illustrate the position of the heroine.

Keywords: Human feelings, Agathinai Songs, Love, Sangam literature

முன்னுரை

சங்கப் பாடல்கள் அகம், புறம் என்னும் ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளைப் பெற்றிருப்பினும் புறத்தினும் அகம் சிறப்புடையது. புறத்திணைப் பொருளான வீரம் மக்களுள் சிலர்க்கே உரியது. ஆனால் அகத்திணைக்குப் பொருளான காமமோ ஆண், பெண் என்னும் பிரிவமைந்த உயர்திணை, அறிணை உயிர்களுக்கெல்லாம் பொதுவானது என்பதால் தனிச்சிறப்பைப் பெற்றுள்ளது. மேலும், புலவர்களும் புறத்தைவிட அகப்பாடல்களைச் சிறப்பாகவும், அதிகமாகவும் பாடியுள்ளார்.

அகத்திணை மாந்தர்

மனித உணர்வுகள் காலங்களைக் கடந்தவை. எத்தனை நூற்றாண்டுகள் உருண்டோடினாலும் அடிப்படை மானுட உணர்வுகளின் மாற்றங்கள் இருப்பதில்லை. மனித உணர்வுகளுள் மகத்தானது காதலுணர்வு. காதல் வயப்படுவதும் காதலில் கட்டுண்டு கிடப்பதும் காலங் காலமாக நடைபெற்று வந்திருக்கும் காட்சிகள். சங்க அக இலக்கியங்களில் வெளிப்படக் கூறமுடியாத மன உணர்வுகளை உள்ளுறை, இறைச்சி வாயிலாக உணர்த்தும் மரபு உள்ளது. கேட்போர் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் இவ்வுள்ளுறை இறைச்சி வாயிலாகக் குறிப்பிட்ட சூழலில் குறிப்பிட்ட மன ஓட்டங்களை

முன்னிறுத்துகின்றனர். அக மாந்தரின் மன உணர்வுகள் கூறுவோரின் இன்பதுன்ப மன நிலைக்கு ஏற்பவும் கேட்போரின் மன நிலைக்கு ஏற்பவும் மாறுபட்டு ஒலிக்கின்றன.

அகமாந்தர்கள் தம்மனநிலையை உணர்த்த விரும்பியபோது உள்ளூறையையோ உவமத்தையோ கையாளது வெளிப்படையான கூற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். தலைவனைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவதோ, உணர்வு வயப்படுத்துவதோ இங்கு நோக்கமன்று. தலைவியின் நிலையைத் தெளிவாக எடுத்துரைப்பதே நோக்கம். ஆற்ற இயலாத தலைவியின் மனநிலையைப் புரிந்துகொள்ளாமல் பிரிய நினைக்கும் தலைவனை,

“வாழா ளாதல் அறிந்தனை சென்மே!” (Swaminatha Iyer, 1986)

“புலம்பு கொண்டு உறையும் புன்கண் வாழ்க்கை

யானும் ஆற்றேன்” (Swaminatha Iyer, 1986)

என மனமறிந்து கூறுவதற்குத் தம் மனநிலையைத் தெளிவுப்பட கூறும் நோக்கமே காரணம். இலக்கண இலக்கியங்களில் அகமாந்தர்களையும் அவர்தம் உணர்வுகளையும் முன்னிலைப் படுத்துகின்றனர்.

தொல்காப்பியர் தோழி, தலைவி, தலைவன், செவிலி, நற்றாய், காமக்கிழத்தி, வாயில்கள் என்று அகத்திணை மாந்தர்களின் கூற்றுப்பற்றிக் குறித்துச் செல்கிறார். தோழி, தலைவன் கூற்றுக்கள் அகத்திணையியல், களவியல், கற்பியல் ஆகிய மூன்றிலும் இடம்பெறுகின்றன. தலைவியின் கூற்று அகத்திணையியலில் காணப்படவில்லை. அது விடுபட்டிருக்கலாம் என இளம்பூரணர் கூறுவர். சங்க அக இலக்கியங்கள், திணை துறைகளுக்குத் தரும் சிறப்பினும் அகமாந்தரின் மன உணர்வுகளுக்குச் சிறப்பிடம் தருகின்றன. சங்க அக இலக்கியங்கள் அகமாந்தரின் கூற்று அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் அகமாந்தர்கள் 1. தோழி, 2. தலைவி, 3. தலைவன், 4. நற்றாய், 5. செவிலி, 6. பரத்தை, 7. வாயில்கள், என்பவராவார்.

தோழி

அக இலக்கியத்தில் இன்றியமையா இடம் பெறுவாள் தோழி. அகத்திணை மாந்தர்களுள் தோழிக்கெனத் தனிச்சிறப்பிடம் உண்டு. களவு, கற்பு இரு நிலைகளிலும் பெரும்பங்கு ஏற்பவள் தோழி. தலைவியின் குழந்தைப் பருவத்தில் உடலைப் போற்றி வளர்ப்பவள் செவிலி. இளமைப் பருவத்தில் உள்ளத்தைப் போற்றிப் காப்பவள் தோழி. தோழியரே பின்னால் செவிலியர் என்ற நிலையை அடைகின்றனர். தலைவியின் விளையாட்டுப் பருவத்திலிருந்து தோழியாக இருந்து மகப்பேறு நிலையில் செவிலியாக மாறுகின்றாள். செவிலியின் மகள்தான் தோழி என்பதை,

‘தோழி தானே செவிலி மகளே’

‘சூழ்தலும் உசாத்துணை நிலைமையிற் பொவிமே’

என்கிறார் தொல்காப்பியர் (Ilampuranar, 1969). தலைவன் தலைவியரிடையே அரும்பும் காதல் மலர்ந்து காய்த்துக் கனிவதற்குக் தோழி உறுதுணையாகிறாள். தலைவனும், தலைவியும் செல்வநிலையில் ஓங்கி நிற்கும்போது தோழி, சொல், செயல் ஆகியவற்றை அவர்களுக்கு உணர்த்துகிறாள். அதனால்தான் தோழி துணைப்பாத்திரமாயினும் இணையிலா நிலைமையில் முதல்நிலையில் வைத்து எண்ணப்படுகிறாள். சொல்லும், செயலும் எப்போதும் ஒன்றிருப்பதில்லை. ஆனால் இருநிலையிலும் பெருமைப் பாத்திரமாக விளங்குகிறாள். தோழி தலைவிக்காகவே தலைவியின் காதல் வெற்றிக்காகப்படைக்கப்பட்ட பாத்திரமாகக் காணப்படுகிறாள். களவு வாழ்க்கை என்ற தேரினது அச்சாணியுடன் கூடிய சக்கரம் போன்றவள் தோழி. அவளின் செயல்திறன் இல்லையானால் தலைவி தலைவனின் களவொழுக்கம் சிறப்பாக அமையாது. தோழியின் கூற்றில் அவளது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையோ பிற அகமாந்தர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளாமல் அவளுக்கெனத்

தோன்றும் தனிப்பட்ட மன உணர்வுகளோ சித்தரிக்கப்படவில்லை. பிற அகமாந்தர்களின் மன உணர்வுகள் தோழியினால் விளக்கமாக, எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. மேலும்,

“நோயினும் நோய் ஆகின்றே கூவற்

குரலால் ஆன்படு துயர் ஆகின்றே கூவற்

உயர்திணை ஊமன் போலத்

துயர் பொறுக்கல்லேன் தோழிநோய்க்கே” (Nagarajan, 2004)

‘செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும்

அறிவும் அருமையும் பெண்பாலான” (Nachinarkiniyar, 1965)

என்ற தொல்காப்பியரின் கூற்றிற்கு ஏற்பச் சிறந்த நிலையில் விளங்குபவள் தோழி தோழியர் பலர் இருந்தாக இலக்கியம் சுட்டுகிறது. இதனை ‘நன்னர் மாக்கள்’ என்கிறது அகம். தோழியர் பலர் இருந்தாலும் தலைவிக்கு உயிர்த்தோழியே தோழியாகக் கருதப்படுவாள். மற்றவரெல்லாம் தோழியாகக் கருதப்பட்டாலும் தலைவி. தலைவன் களவு, கற்பு ஒழுக்கத்தில் ஈடுபடுவதற்கு உதவமாட்டார்கள். தலைவியின் வாழ்க்கையில் மிகுந்த பொறுப்பு உடையவள் தோழி அதனால் தலைமக்களது வாழ்க்கையில் தோழியே முதன்மை பெறுகின்றாள். தோழி இல்லையேல் தலைவியின் காதல் பாங்கற் கூட்டத்துடன் முடிந்துவிடும். தோழிதான் தலைவியின் காதல் அரும்பை மலர்வித்துக் காயாக்கிக் கனிவிக்கிறாள். தலைவி என்னும் வித்து செடியாகிக் குழந்தைக் கிளையுடைய குடும்பமாகத் தழைக்கச் செய்கிறாள். தோழி அம்மரத்தின் அடிமண்ணாக இருந்து பிறர் அறியாமல் செயல்படுகிறாள். தலைவியின் வாழ்வில் தோழியின் இடத்தை வேறு எந்தத் துணை மாந்தராலும் நிரப்ப முடியாது. இதனை உணர்ந்த தலைவி,

‘தோழி, நீ திறமை மிக்கவள்

இடமறிந்து காலமறிந்து

இன்சொல்லும் கடுஞ்சொல்லும் பேசும் கலையில் வல்லவள்

தலைவனின் உள்ளம் வருந்தாத வகையில்

அறிவுரை கூறித் தெருட்டும் நிற்பணி

சிறப்பதாக நீ நெடிது வாழ்க”

என்று தோழியின் செயலைப் புகழ்ந்து அவள் நெடிது வாழ வேண்டும் எனத் தலைவி வாழ்த்துகிறாள். தோழி இல்லையென்றால் தலைமக்களின் காதல் இல்லை என்று கூறும்படி முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றிருப்பவள் தோழி.

இகுளை

தோழி என்ற பெயருக்கு அடுத்தபடியாகச் சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெற்ற சொல் இகுளை என்பது ‘இது’இகு என்ற அடிச்சொல்லிலிருந்து பிறந்தது இகு என்பதற்குச் சொரிதல் என்னும் பொருள் கூறுகிறது இறையனார் அகப்பொருள். தோழி என்பதை அன்பைச் சொரிபவள் என்று பொருள் கூறுகிறது. தோழி தலைவியைத் தோழி என்றழைத்தது போலவே அவள் தலைவியையும் இகுளை என்று அழைப்பதும் சங்ககால மரபு இகுளை என்பதைச் சீதநாட்டு சொல் என்கிறது நன்னூல் மேலும் இகுளை என்ற சொற்கள் சங்க இலக்கியங்களில்,

‘வறிதால்,இகுளை! என் யாக்கை” (Swaminatha Iyer, 1986)

‘கார்அன்று இகுளை! தீர்கநின் படரே” (Nagarajan, 2004)

‘இணையல் வாழியோ இகுளை!வினைவயின்” (Avvai Duraisamy Pillai, 1957)

'வள்ளை அகவுவம் வா இகுளை" (Rasamaanikkanar, 2011)

'அரிய அல்லமன் இகுளை" (Suppa Reddiyar, 1981)

என்று பல இடங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

பாங்கி

தலைவியோடு ஒன்றாகவாழும் உரிமைபெற்றவள் தலைவியின் பக்கத்தில் எப்போதும் இருப்பவள் தலைவியின் கருத்துக்களை ஏற்றுத் தலைவியைப் பேணும் முறைமை பெற்றவள் பாங்கி, பாங்கி என்பதற்கு உரிமை, பக்கம், இணக்கம், முறைமை என்ற பொருள்கள் கூறப்படுகின்றன. பாங்கி என்ற சொல்லை நம்பியகப்பொருள், மாறன் அகப்பொருள், இலக்கண விளக்கம் ஆகிய பிற்கால நூல்கள் எடுத்தாளுகின்றன. தலைவியின் வாழ்க்கையில் சிறப்புமிக்கப் பங்கு பெறுபவள் தோழி. எனவே தோழி பாங்கி எனப்பட்டாள்.

சிலதி

பிற்காலத்தில் சமநிலையிலிருந்து தோழி தாழ்த்தப்பட்டாள். அருமை தோழி போலிருந்தவள் வேலைக்காரி நிலைக்கு இறக்கப்பட்டாள் 'சிலதர்'என்பதற்குத் தொழில் செய்வோர் என்பர் நச்சினாக்கினியர். சிலதி குற்றேவலுக்கு உரியவள் என்று பொருள் கூறுவர்.

இணங்கி

தலைவியின் கருத்துக்கு இணங்கி நடப்பாள் என்பதால் இப்பெயர் வந்தது. இது இலக்கியத்தில் பயின்று வந்ததாகத் தெரியவில்லை பிங்கல நிகண்டில் மட்டும் காணப்படுகிறது.

துணைவி

தலைவியின் செயல்கள் அனைத்திற்கும் துணையாக இருப்பவள். இக்காலத்துக் கணவன் மனைவி முறையே துணைவன், துணைவி என்ற நிலையில் ஒருவருக்கொருவர் துணையாக இருப்பதுபோல் அக்காலத்தில் தோழி தலைவிக்குத் துணைவியாக இருந்திருக்கிறாள்.

சேடி, சகி

வடமொழித் தாக்கத்தின் விளைவாக வழக்கில் வந்த சொற்கள் சேடி, சகி, என்பவை கூட நிற்பவள் என்ற பொருளும் சேடி என்பது அனுப்பப்படுபவள் என்ற பொருளும் தரும் இச்சொற்களைப் பிங்கல நிகண்டும் நம்பியாகப் பொருளும் சுட்டுகிறது. 'பாலும் கசிந்ததடி சகியே' என்று பாரதியாரும் பாடியுள்ளார்.

தோழியின் சிறப்பு

தோழி இல்லையேல் காதல் இல்லை அகப்பொருளும் இல்லை என்று சுட்டும் அளவிற்கு சிறப்பைப் பெற்றுள்ளாள். ஆரிய அரசன் பிரகதத்தனுக்குத் தமிழறிவுறுத்த விரும்பிய கபிலர் தோழி படைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். தலைவி, செவிலி, நற்றாய் போன்றவர் அறத்தொடு நிற்கும் உரிமை இருந்தும் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்காமல் தோழியை அவர் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டது அவளது சிறப்பை விளக்குகிறது. அறத்தொடு நின்றலித்தான் தோழியின் பொறுப்பு சிறப்பாக விளக்கப்படுகிறது. 99 வகையான மலர்களை அடுக்கிச் சொல்லும் சிறப்பைப் பெற்றுள்ளாள் தோழி. தலைவனிடம் புலவி நீங்காத தலைவிக்குத் தோழி அறிவுரை கூறும் பாடல் உலகப்புழம் பெறும் சிறப்பைப் பெற்றுள்ளது.

'பரத்தமை தாங்கலோ விலனென வறிதுநீ
புலத்தல் ஒல்லுமோ மனைகெழு மடந்தை
அதுபுலந் துறைதல் வல்லி யோரே
செய்யோள் நீங்கச் சில்பதங் கொழித்துத்
தாமட் டுண்ட தமிழ ராகித்
தேமொழிப் புதல்வர் திரங்குமுலை சுவைப்ப
வைகுந் ராகுதல் அறிந்தும்
அறியா ரம்மவஃ துடலு மோரே" (Suppa Reddiyar, 1981)

தலைவனின் பரத்தமை நினைத்து வருந்தும் தலைவியைத் தேற்றுவதும், தாய்க்கு அறத்தொடு நிற்பதும் இத்தோழிக்கே உரிய செயல்கள். உடன்போக்கும் நிலையில் தலைவியைப் 'பாயலுணர்த்த நலங்கவர் பசலையை நகுவோம்' என அழுகையுடே சிரிப்பதும் தோழிக்கு உரிய சிறப்பு என்பதை,

'இலங்குவீங்கு எல்வளை! ஆய்நுதல் கவனப்
பொலந்தேர்க் கொண்கன் வந்தனன் இனியே
விலங்கரி நெடுங்கண் நெகிழ்மதி
நலங்கவர் பசலையை நருகம் நாமே" (Avvai Duraisamy Pillai, 1957)

என்கிறது ஐங்குறுநூற்று. இலக்கியத்தில் புதுப்பாதை அமைத்த சிறப்பை உடையவள் தோழி. களவுக்காலத்தில் தலைவியிடம் பெற்ற இன்பத்தை நினைவூட்டி அவள் அன்பின் நிலையைச் சுட்டுதல் தோழியின் மற்றொரு சிறப்பு.

களவில் அமைந்த தோழியின் தொண்டு கற்பிலும் தொடர்கிறது. பொருள் ஈட்டல், பகைதணித்தல் முதலான காரணங்களால் தலைவன் பிரிய நினைக்கும்போது அவனைப் பிரிந்துவாழ இயலாத தலைவியின் நிலை எண்ணிச் செலவழுங்குவிக்க நினைக்கிறாள். தோழி தவிர்க்க இயலாத நிலையில் அப்பிரிவு நிகழும்போது வருந்தும் தலைவியை ஆற்றுவிக்கிறாள். தலைவன் வழியில் காணும் அன்புக்காட்சி கூறித்தலைவியை ஆற்றுவிக்கிறாள் தோழி. தலைவியை ஆற்றுவிக்க இயற்கையைப் பின்புலமாக்கும் தோழியின் அறிவு வியத்தற்குரியது.

'அன்புறு தகுந் இறைச்சியுட் சுட்டலும்
வன்புறை யாகும் வருந்திய பொழுதே"

என இலக்கணம் வகுப்பர் தொல்காப்பியர் (Nachinarkiniyar, 1965). ஒருவேளை தலைவன் பொருள் வேட்கையால் நீட்டிக்க விரும்பினாலும் அவன் செல்லும் வழியில் வற்றிய பாலையில் வற்றாப் பேரன்புக் காட்சிகள் அவனை மறக்கவிடாது அவற்றைக் கண்ட பிறகும் அவன் அங்கு தங்கமாட்டான். உன்னை நினைத்து வருவான் என ஆற்றுவிக்கிறாள் தோழி. தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்வதற்குப் பொருளே அடிப்படையாதலை உணர்ந்த தோழி பொருளின் சிறப்பற்ற நிலையை உணர்த்துகிறாள்.

'மன் னாப்பொருள் பிணி" (Swaminatha Iyer, 1986)
'நிலையரும் பொருட்பணி" (Baskaradhas, 1979)

என்று பொருளின் நிலையற்ற தன்மையையும், வண்டுகள் நுகரும் புதுமலர்கள் நிறைந்த நீர்நிலை நாள்தோறும் குறைதலைப் போன்ற வாழ்நாள் நிலையாமையையும், இளமை நிலையாமையையும் சுட்டி அவற்றை உடனே துய்த்தல் வேண்டும் என்கிறாள். பொருள் நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, வாழ்நாள் நிலையாமை இவற்றோடு முரண்படுத்திக் காட்டுதல் தோழி கையாளும் மற்றொரு உத்தி. பொருள் எக்காலத்திலும் சென்று ஈட்டுதற்குரியது. ஆனால் இளமையும்

வாழ்நாளோ காலத்தால் கட்டுப்பட்டவை. நாடு கடந்து சென்று ஈட்டும் பொருளும் கற்கும் கல்வியும் தலைவியின் நலன், இளமை, காமம், இன்பம், குழந்தையின்மை ஆகியவற்றைத் தருமோ என்று முரணமைப்பில் நிலையாமைத் தத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறாள் தோழி. நிலையாமை பொருளைச் சுட்டிய தோழி நிலைத்த சிறந்த பொருள் இன்னது என்று கூறுகிறாள். தலைவியுடன் கூடி வாழும் வாழ்க்கையே சிறப்பாக ஆற்றும் இல்வாழ்க்கை தலைவியின் தோள்பிரியாமையே பொருளினும் சிறப்புடையது எனத் தனது சொல்வன்மையால் சிறப்புப் பெறுகிறாள் தோழி.

தலைவன் பரத்தனானபோது அவன் ஒழுக்கம் சுட்டிக் கடிகின்றாள். அவன் உள்ளம் திருந்தி வரும்போது தலைவியிடம் அவனுக்காக வேண்டியும் வாயில் நேர்ந்தும் உதவுகின்றாள். தலைவன் தான் இல்லாத நாட்களில் என்ன செய்தீர் என்று கேட்கிறான். அதற்கு தோழி வேந்தனின் பகை நீங்கவும், அறம் நனி சிறக்கவும், அரசு முறை செய்யவும் எனத் தலைவி பொதுநலத்துடன் இருந்ததைத்தன் சொல்லாற்றாலால் எடுத்துக்கூறுகிறாள்.

'வாழியாதன் வாழி யவினி

அறநனி சிறக்க அல்லது கெடுக

வெனவேட் டோனே யாயே"

எனத் தலைவி மன்னனின் நலனை விரும்பி வழிபடுவதாகத் தோழி கூறுகிறாள். 'தோழி தலைவியுடன் பிரித்தறிய முடியாத தன்மை உடையவளாதலின் தலைவி உணர்வதைத் தானும் உணர்ந்து கூற இயலும். தோழி தலைவியின் வேறுபட்டவள் என்பது உண்மையாதலின் பிரிந்து மூன்றாவது ஆளாக நின்று திருத்தவும் இயலும். தலைவன் தாயார் போன்றோரின் குற்ற நாற்றங்களைத் திறனாய்வு முறையில் எடுத்துக்கூறவும் அவளால் இயலும் இத்தோழி தலைவன் தலைவியர் உறவையும் அறிவாள் அதுபற்றிய ஊரார் வாயையும் உற்றுக்கேட்டு அறிவாள். இதனால் தலைவன் தலைவியரை நல்வழப்படுத்தவும் தீங்குவராமல் காக்கவும் அவளால் முடியும்"9 எனத்தோழியின் செயல்களையும் பேச்சையும் சிறப்பிக்கிறார் தமிழண்ணல்.

தமிழிலக்கியத்தில் தலைவியின் மிக நெருங்கிய தோழியாக இருந்து பல சிறப்பான செயல்களைச் செய்து சிறப்புப் பெறுகிறாள். அகமாந்தர் கொள்ளும் மனஉணர்வுப் போராட்டங்களை அமைதிப்படுத்துகின்ற சூழல்களால் எல்லாம் தோழி காணப்படுகிறாள். அவள் களவை வரைவிற்கு ஆற்றுப்படுத்தும் வரைவுகடாதல் துறை, களவையும், கற்பையும் இணைத்து நிற்கும் அறத்தொடு நிறறல், களவு, கற்பாக மாறும் சூழல் தெளிவில்லாதபோது தோன்றும் உடன்போக்கு, தலைவியின் களவை ஆராய்தல் தலைவன் பொருட்டு, தலைவியைக் குறைநயப்பித்தல், பிரியும் தலைவனைச் செவ்வமுங்குவித்தல், பிரிந்த தலைவியைத் தேற்றுதல், புறத்தொழுக்கம் கொண்ட தலைவனைத் தெருட்டுதல், பரத்தையிற்பிரிதல் தலைவன் அல்லது வாயில்களுக்குத் தலைவியின் மனநிலை அறிந்து வாயில் நேர்தல் அல்லது மறுத்தல் ஆகிய அனைத்துத் துறைகளிலும் தோழி முன்னிலைப்படுத்தப்படுகிறாள்.

குறை நயப்பித்தல்

தலைவிக்கமைந்த அச்சம், நாணம், மடம் ஆகிய பண்புகளினால் தலைவன் தோழியின் துணையொடு களவை நீட்டிக்க நினைக்கிறான். தலைவனின் இச்செயல் குறையறுதல் என்றும் தலைவியின் இசைவு குறைநேர்தல் என்றும் தோழியின் துணைநலம் குறைநயப்பித்தல் என்றும் கூறப்படுகிறது. தோழி உரிமையுடன் கடிந்தும் உறழ்ந்தும் குறைநயக்கிறாள் தலைவியின் களவுச்செயலைத் தன் மேலிட்டும் கூறுகிறாள். தோழி தலைவியிடம் குறைநயத்தலை,

'குறைந்து அவட்படரினும்" (Ilampuranar, 1969)

என்கிறது தொல்காப்பியம். தலைவன் தலைவி களவு வாழ்வில் தோழியின் செயல்திறன் குறைநயப்பிரித்தலால் தொடங்குகிறது. களவு மேற்கண்ட தலைவி தன் களவை நேராகக் கூறித் தோழியின் உதவியைக் கேட்கவில்லை. மாறாக மறைக்கிறாள். தலைவியின் நிலை உணர்த்த தோழி

தலைவியிடம் நேராகக் களவைக் கேட்காமல் தான் அறிந்ததை உள்ளூறை வாயிலாக உணர்த்துகிறான். தலைவனுடன் களவொழுக்கம் கொண்டு அதனை மீண்டும் பெற விரும்பும் ஆசை உணர்விற்கும், அச்சமன நிலையால் தன் ஆசைகளை அடக்கி நிற்கும் ஏக்க உணர்விற்கும் இடைநின்று தலைவி கொள்ளும் தவிப்பைத் தவிர்ப்பது தோழியின் நோக்கம். இதனால் தலைவிக்கு இருக்கும் ஏக்கத்தைத் தான் உணர்ந்து கொண்டதைத் தலைவிக்குக் கூறுகிறான் தோழி.

“காமம் செப்ப நாணின்று கொல்லோ” (Baskaradhas, 1979)

எனத் தோழி கேட்கும் வினாவில் தலைவனிடம் கொண்ட காமத்தைக் கூறுவதற்கு நாணி நிற்பதை விளக்குகிறான். தலைவியின் களவைத் தோழி உணர்ந்தபோது அதனைத் தலைவியோடு உரையாடி முழுவதும் அறிய முயல்கிறான். தோழி இக்களவொழுக்கத்தை அறியக் கைக்கொள்ளும் அணுகுமுறைகள் இரண்டு. ஒன்று தலைவனோடு தான் களவுத் தொடர்பு உடையவள்போலத் தலைவியிடம் நடத்தல், மற்றொன்று தலைவனிடம் தலைவியை அறியாதவளாகக் காட்டுதல். முன்னர் கூறியது களவை அறிதற்குத் தலைவியிடம் கையாளப்படும் உத்தி. தோழி தலைவனுடன் உறவு கொண்டவளாகக் காட்ட முயலுக்கு இரு நோக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. தலைவியின் களவைத் தானே வெளிப்படும்படி செய்வது. காமத்திற்கும், தயக்கத்திற்கும் இடைப்பட்டு ஊசலாடும் தலைவனின் மனநிலையை இரக்கம் தோன்ற எடுத்துரைத்தல், தலைவனுக்கு வாக்குத்தந்ததை எடுத்துக்கூறி மறுத்தால் பழி தன்னைச் சேரும் எனத்தோழி வருந்துதல். தலைவன் எதிர்கொள்ளாது போனால் அவனை இழக்க நேரும் என எச்சரித்தல்-இவை குறைநயக்கத் தோழி கொள்ளும் அணுகுமுறைகள்.

தன் சொற்களால் தலைவியின் செயலில் நேரும் மாற்றத்தையும் கூறித் தலைவியை உடன்பட வைக்கிறான். தலைவியின் உளங்கவரும் வண்ணம் தலைவியின் பேரழகு. செல்வச்சிறப்பு. வீரம், அடக்கம் முதலியவற்றை எடுத்துக்கூறுகிறான். தலைவன் உயர்ந்தோனாயினும் தலைவியீது கொண்ட காதலால் அவனுடைய, பணிவு, அடக்கம், காதலை அடைய மேற்கொள்ளும் முயற்சி ஆகிய அனைத்தையும் எடுத்துக்கூறித் தலைவியின் உள்ளத்தில் இரக்க உணர்வைத் தோற்றுவித்து அவள் தலைவனை ஏற்குமாறு செய்கிறான். நேராகவே இனிநாம் அவனைக்காக்க விடக்கூடாது என்று வற்புறுத்திக் கிளி ஓட்ட இல்லையென்றாலும் நட்பு செய்தபின் ஆராயமாட்டர் என்பதை,

‘வருந்தினன் என்பதுஓர் வாய்ச்சொல் தேறாய்:

கண்டு நுமரொடும் எண்ணி

அளவல் வேண்டும்: மறுதரற்கு

அரிய வாழி! தோழி! பெரியோர்

நாடி நட்பின் அல்லது

நட்டு நாடார்தம் ஓட்டியோர் திறத்தே”

என்று கடிந்து கூறுகின்ற முறையில் அமைந்துள்ளது (Swaminatha Iyer, 1986). குறைவேண்டும் தலைவனை உயர்வதாகக் காட்டிக் தலைவியின் மனத்தில் தலைவனைப்பற்றி உயர்ந்த எண்ணத்தை உருவாக்குவது தோழியின் நோக்கம்.

தலைவனைக் குறை கூறத்தயங்கி நிற்கும் தலைவியிடம் தலைவனின் குறையை எடுத்துரைக்கும் தோழியின் கூற்றில் அவனது மனமும் செயலும் பெரிதும் பேசப்படுகின்றன. தலைவியின் உறுப்புநலன் பாராட்டிய தலைவனின் பேச்சு தலைவிக்குக் கூறப்படுகிறது. தலைவி தன் இன்சொலால் எழிலால் தன் உயிரை வாங்குவதாகக் குறைகூறுகிறான் தலைவன். இதனை உணர்ந்த தோழியின் உள்ளத்தில் இருவரும் இனிது உரையாடி இன்புற்றது தெரியும் என்பதை உணர்த்தும் துடிப்புக் காணப்படுகிறது.

நகையாகின்ற தோழி

தான்நம் அணங்குதல் அறியான் நம்மில்

தான் அணங் குற்றமை கூறி....தொழுது நின்றதுவே" (Swaminatha Iyer, 1986)

எனக்கூறும் தோழி தலைவனுடன் இன்புற்ற தலைவி அவனது பிரிவால் வருந்தி நிற்கிறாள் என்பதைத் தான் உணர்ந்து கொண்டதைத் தலைவிக்கு உணர்த்த விரும்புகிறாள். காதல்வயப்படும் மனதால் தலைவனுடன் தலைவி ஒத்திருக்கிறாள் என்பதையும் அதன் வெளிப்பாட்டில் மட்டுமே வேறுபாடு காட்டி நிற்கிறாள் என்பதைத் தோழி தான் உணர்ந்ததைக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறாள். குறையே இல்லாத தலைவனின் நிலையைத் தலைவிக்கு எடுத்துரைக்கும் தோழி விருப்பப்படும் பெண் பணிவுநிலையை அறிந்தபோது தோழி மென்மையாக வேண்டுகிறாள். பாடலேறும் மனநிலையை அறிந்தபோது புறச்சுழலை நன்கு விளக்கிக் கடுமையாக வேண்டுகிறாள். முன்னது குறையை ஏற்குமாறு வேண்டுவது பின்னது குறையை மறுத்தலால் ஏற்படும் விளைவுகளைக் கூறுவது தலைவி தலைவனுக்குக் குறை நேராமல் இருப்பினும் நாணம் அழியும் சுட்டி இடைநிற்கும் நாணத்தை விலக்கிக் குறைநேர்க என்பது தோழியின் அறிவுரை.

வரைவு கடாதல்

திருமண முயற்சியைத் தலைவனது உள்ளத்தில் செலுத்த தோழி முயலுதல் வரைவு கடாவுதல் எனப்பட்டது. தலைவியின் பசலை படர்ந்த நிலையைப் பார்த்த தோழி தலைவனைச் சந்தித்து,

வேரல் வேவி வேர்க்கோட் பலவின்

சாரல் நாட செவ்வியை ஆகுமதி

யார் அஃது அரிந்திசி நேரே சாரல்

சிறுகோட்டுப் பெரும்பழம் தூங்கியாங்கு இவள்

உயிர்தவச் சிறிது, காமமோ பெரிதே" (Nagarajan, 2004)

என்ற பாடல் மூலம் மலைப்பக்கத்துச் சிறு கொம்பிலே தோன்றும் பலாக்கள் நாளுக்குநாள் பருத்து முதிர்ந்து உரியகாலத்தே பறிக்காமல் விடும்போது, தன்னைத் தாங்கிய சிறுகொம்பையும் ஓடித்துக் கொண்டு கீழே வீழ்ந்து சிதையும், அதுபோல நீ இவளை மணந்து கொள்ளாது போனால் அவள் தன்னை தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் உயிரை நீக்கி பயனற்று அழிவாள். ஆகவே அவளை ஊரறிய மணம் செய்து கொள்வாயாக தலைவியின் நிலையை உணர்த்தினான்.

முடிவுரை

தலைவனிடம், தலைவியின் நிலையையும், சுற்றுப்புறத்தையும் விளக்கி மணம் புரியுமாறு தோழி வேண்டுவது வரைவு கடாதல் எனப்படுகிறது. இது களவைக் கற்பாக்கத் தோழி எடுக்கும் மன்ஏற்பாடு, திருமணம் தவிர்க்க முடியாதது. இன்றியமையாதது, இதனைப் புரிந்துகொண்டால் நயமும் பொருத்தமும் உடையதாகத் திருமணத்தைச் செய்யலாம். களவு வாழ்வில் அலர் தோன்றியபோது கற்பு வாழ்க்கையை வற்புறுத்துகிறாள் தோழி. இதனால் இற்செறிக்கப்படுகிறாள் தலைவி. இற்செறிக்கப்பட்ட தலைவியை நாடி இரவுக்குறி வரும் தலைவனின் ஆற்றாமையை எண்ணித் தலைவி கலங்கி நிற்கிறாள். முன்னது தலைவிக்கு நேர்ந்த கட்டுப்பாட்டினால் அவள் கொள்ளும் காதல் மிகை. தலைவனின் கட்டுப்பாடு மீறிய வருகையில் தலைவி கொள்ளும் துயர்மிகை. இவ்விரு மிகைப்பட்ட தலைவியின் உணர்வுகளை உணர்ந்தபோது தோழி தலைவனை வரைவு கடாவுவதாகத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுவர். இற்செறிக்கப்பட்ட தலைவியைத் தலைவன் காணும்நேரம் இரவாதலின் இரவுக்குறிவரும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதலைத் தொல்காப்பியர் வற்புறுத்துகிறார். வரைவு கடாதல் என்னும் இத்துறையில்தான் தோழியின் முழு ஆற்றல் வெளிப்படுகிறது. களவு வாழ்வில் தடைகள் அதிகம் இருப்பதாகத் தோழி கூறுகிறாள்.

References

- Avvai Duraisamy Pillai, (1957) Ainkurunuru Source and Descriptive Text, Annamalai University, Chidambaram, India.
- Baskaradhas, E.K (1979) Agaporul Padalkalil Tholi, Baskaradhas Thirumanai Publishers, Coimbatore, India
- Ilampuranar, (1969) Tholkappiyam, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Chennai, India.
- Nachinarkiniyar, (1965) Tholkappiyam, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Chennai, India.
- Nagarajan, V. (2004) Kurunthokai, New Century Book House (P)Ltd, Chennai, India.
- Rasamaanikkanar, M. (2011) Kaliththogai, Poombukar Publication, Chennai, India
- Suppa Reddiyar, N. (1981) Agathinai Kolkai, Navar Art Bothers, Chennai, India
- Swaminatha Iyer, UV (1986) Nattrinai Moolamum Uraiyum, UVeSa Library, Chennai, India.
- Tamilannan, (1984) Ilakiya Kolkai, International Institute of Tamil, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:



© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License